

ΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014 | ΤΕΥΧΟΣ 2^ο

Ενημερωτικό Δελτίο του ΚΛΑΔΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Αττικής, Βοιωτίας, Εύβοιας και Κορινθίας

ΔΙΜΗΝΟ ΔΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1η ΝΟΕΜΒΡΗ ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

1.500.000 άνεργοι
850.000 απλήρωτοι
300.000 ανασφάλιστοι

ΩΡΑ ΝΑ ΑΚΟΥΣΤΕΙ Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΦΩΝΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΣΤΙΣ 12.00

Π.Α.Μ.Ε.
Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

Με πρωτοβουλία του ΠΑΜΕ, βρίσκεται σε εξέλιξη πλατύ άνοιγμα προς όλα τα συνδικάτα της χώρας για διήμενη εκστρατεία δράσης με αιχμή αιτήματα που αφορούν τους **άνεργους**, αλλά και τους εργαζόμενους που δουλεύουν **χωρίς συλλογικές συμβάσεις** και **ασφαλιστικά δικαιώματα**.

Αυτό το τεράστιο κομμάτι της εργατικής τάξης, που στην Ελλάδα

ξεπερνά τα 2½ εκατομμύρια ανθρώπους, παραμένει κατά κανόνα **ανοργάνωτο και στο περιθώριο**, παρότι χτυπήθηκε περισσότερο από όλους από την κρίση, τα μέτρα της κυβέρνησης και της εργοδοσίας.

Δεν χρειάζεται να κοιτάξουμε μακριά. Δεν υπάρχει χώρος της **Ενέργειας** που συνάδελφοι να μην έχασαν τις δουλειές τους, χώρος που να μην υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς συμβάσεις ή και ασφαλιστικά δικαιώματα, εργαζόμενοι σε διάφορα προσωρινά προγράμματα «μαθητείας» με μισθούς πείνας, αλλά ακόμα περισσότερο -ειδικά μέσα στις κάθε λογής «εργολαβίες»- που να μην βασανίζονται από τη χρόνια απληρωσιά. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, το Κλαδικό Σωματείο Ενέργειας συμμετέχει στη διήμενη εκστρατεία δράσης, για την καλύτερη οργάνωση της οποίας καλεί τα μέλη του σε ανοιχτή **Γενική Συνέλευση την Πέμπτη 9 Οκτωβρίου**.

Νωρίτερα, στις **4 Οκτωβρίου θα πραγματοποιηθούν συγκεντρώσεις σε όλες τις πόλεις** της χώρας, ως ένα πρώτο βήμα πανελλαδικού συντονισμού. Στην **ενότητα της εργατικής τάξης** βρίσκεται η δύναμή μας. Μόνο έτσι μπορούμε, **εργαζόμενοι και άνεργοι μαζί**, να τους πετάξουμε κατάμουτρα τα ψίχουλα ζωής για τα οποία μας προορίζουν από εδώ και πέρα. Να διεκδικήσουμε τη ζωή που μας ανήκει. Κορύφωση αυτής της εκστρατείας θα αποτελέσει το, όπως ήδη προδιαγράφεται, πολύ μεγάλο **ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 1 ΝΟΕΜΒΡΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ**.

ΔΕΗ: ΤΑ ΚΛΑΔΙΚΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑΡΗΔΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

Με τις ψήφους των κομμάτων της συγκυβέρνησης, ψηφίστηκε στις 9/7 το νομοσχέδιο για τη «**μικρή ΔΕΗ**». Λίγο νωρίτερα είχε προηγηθεί η **επιστράτευση** των εργαζομένων από την κυβέρνηση.

Τα **Κλαδικά Σωματεία Ενέργειας**, στην Αττική, αλλά και στις παραγωγικές μονάδες της Δυτικής Μακεδονίας, έδωσαν από την πρώτη στιγμή μάχη για ενημέρωση των εργαζομένων και του λαού συνολικά για τα αίτια της κατάστασης, για τη στρατηγική «απελευθέρωσης της αγοράς Ενέργειας» που επιβάλλει η Ε.Ε. και υλοποιεί η συγκυβέρνηση με μοναδικό σκοπό την εξασφάλιση υψηλής κερδοφορίας των μονοπωλίων του Κλάδου. Έγιναν συνελεύσεις, συσκέψεις, ομιλίες σε χώρους δουλειάς, αλλά και σε γειτονιές, δόθηκε η μάχη για την επιτυχία και περιφρούρηση της απεργίας.

Όμως, μέσα στο ίδιο το εργατικό κίνημα, και πριν καν παραδοθούν τα χαρτιά της επιστράτευσης, τα ίδια συνδικαλιστικά στελέχη που κήρυτταν δημόσια τον «ανένδοτο» στην κυβέρνηση για το νομοσχέδιο, ειδοποιούσαν τηλεφωνικά τους εργαζόμενους να μπουκνουν για δουλειά...

Στο Δ.Σ. της **ΓΕΝΟΠ**, που συνεδρίασε 24 και πλέον ώρες μετά την κήρυξη της επιστράτευσης, οι υπόλοιπες παρατάξεις, απέρριψαν την πρόταση του ΠΑΜΕ για νέα απεργία και σπάσιμο της επιστράτευσης. Ενώ οι συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ μαζί με το ΕΜΕΙΣ (Φωτόπουλος) και τη ΔΑΚΕ, που αρνήθηκαν την απεργία στον κλάδο, πρότειναν αντ' αυτού κήρυξη απεργίας της ΓΣΕΕ στον ιδιωτικό τομέα!

Είναι κι αυτό ένα ακόμα τεκμήριο για το ρόλο του εργοδοτικών, κυβερνητικών και ρεφορμιστικών συνδικαλιστικών παρατάξεων μέσα στο κίνημα. Οι εργαζόμενοι του κλάδου, οι εργαζόμενοι της χώρας συνολικά, μπορούν να βγάλουν και από τα όσα συνέβησαν στη ΔΕΗ συμπεράσματα. Να προετοιμαστούν για τις **νέες συνθήκες** που διαμορφώνονται, ξεδιαλέγοντας τους φίλους τους. Να δουλέψουν στηριζόμενοι στις δικές τους δυνάμεις για την **ανασύνταξη** του κινήματος και την απομόνωση της συνδικαλιστικής πλειοψηφίας, που τους οδηγεί από ήττα σε ήττα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΙΑ ΜΑΣΤΡΟΛΕΩΝ

Αμέσως **μετά την επιστράτευση** των εργαζομένων της ΔΕΗ, ο Ηλίας Μαστρολέων, αντιπρόεδρος της ΓΕΝΟΠ, και μέχρι τις πρόσφατες αρχαιρεσίες Πρόεδρος του Κλαδικού Σωματίου Ενέργειας, έδωσε μια σύντομη συνέντευξη

στο διαδικτυακό ραδιόφωνο του 902.gr.

Αξίζει να την αναπαράγουμε και εδώ:

«Η **συγκυβέρνηση** του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ έδωσε τα διαπιστευτήριά της προς πάσα κατεύθυνση. Από τη μια μεριά, για τα συμφέροντα που εξυπηρετεί, του μεγάλου κεφαλαίου, των μονοπωλίων, την ΕΕ. Από την άλλη

μεριά, στους εργαζόμενους, όχι μόνο της ΔΕΗ αλλά σε κάθε κλάδο και σε αυτούς που στο μέλλον θα διαμαρτυρηθούν. Ήδη είναι επιστρατευμένοι 5-6 κλάδοι. Εφάρμοσε το δόγμα "**νόμος και τάξη**" προκειμένου να περάσει αυτή η αντεργατική λαίλαπα. Πρέπει να πάρει απάντηση η κυβέρνηση. Όχι μόνο από τους εργαζόμενους της ΔΕΗ, που αυτή τη στιγμή είναι επιστρατευμένοι, αλλά απ' όλο τον ελληνικό λαό, από όλους τους εργαζόμενους, με την αλληλεγγύη που αναπτύχθηκε το προηγούμενο διάστημα και πρέπει να δυναμώσει, από συνδικάτα, από φορείς, από κατοίκους. Είναι μια **παρακαταθήκη** γι' αυτά που έρχονται, γιατί δεν έχουμε τελειώσει εδώ.

(...) Με την εξέλιξη της επιστράτευσης, υπήρξε μια χαρακτηριστική **κωλυσιεργία** όσον αφορά το ΔΣ της ΓΕΝΟΠ, που έγινε χτες αργά το απόγευμα, προκειμένου να οργανώσει την αντίσταση στην πράξη και όχι στα λόγια. Γιατί εμφανίστηκαν κάποιες δυνάμεις, και συγκεκριμένα οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, που έλεγαν να γράψουμε στην ανακοίνωση "**να σκίσουμε τα χαρτιά της επιστράτευσης**" **αλλά οι εργαζόμενοι να πάνε στη δουλειά!** Μια κοροϊδία δηλαδή. Η πρόταση που κάναμε εμείς, προκειμένου στην πράξη να σπάσει το μέτρο της επιστράτευσης, ήταν η εξής: Θα συμφωνούσαμε να γραφτεί η συγκεκριμένη φράση στην ανακοίνωση αλλά είπαμε παράλληλα ότι πρέπει να πάμε σε 24ωρη απεργία την Τετάρτη που ψηφίζεται το νομοσχέδιο και υπάρχει και συλλαλητήριο. Μόνο έτσι μπορείς να δείξεις στην πράξη ότι αντιστέκεσαι σε αυτό το αντεργατικό μέτρο, το βάρβαρο μέτρο της επιστράτευσης. Βέβαια, στην πρόταση αυτή κοίταγαν αλλού (...) Να σημειώσουμε ότι στη **Δυτική Μακεδονία**, που δόθηκε κυρίως ο αγώνας, στο λεκανοπέδιο της Πτολεμαΐδας, της Κοζάνης, της Φλώρινας, οι μονάδες που είχαν βγει εκτός κρατήθηκαν από τους εργαζόμενους και από το λαό κλειστές 48 ώρες μετά την επιστράτευση. Αυτό είναι ένα πρώτο μήνυμα, μια πρώτη απάντηση στην κυβέρνηση για το πώς θα αντιμετωπίσουν αυτήν την κατάσταση οι εργαζόμενοι από δω και πέρα. Η στάση της συνδικαλιστικής πλειοψηφίας δεν αφορά μόνο τώρα, στην πορεία των κινητοποιήσεων. Η πορεία τους είναι γνωστή εδώ και χρόνια: **Έχουν βάλει πλάτη** για να περάσει αυτή η πολιτική της απελευθέρωσης. Έσπερναν αυταπάτες στους εργαζόμενους, πάντα στη **λογική του "μικρότερου κακού"** ή του "αναπόφευκτου". Ή, ακόμα, πολλές φορές έλεγαν ότι όλα αυτά γίνονται για το "καλό" μας. Έχουν βοηθήσει, ήταν εργαλείο των κυβερνήσεων όλα αυτά τα χρόνια αυτές οι πλειοψηφίες και συνεχίζουν να είναι. Με τον τρόπο τους, ανεξάρτητα ποιος σηκώνει τώρα πιο ψηλά την παντιέρα της "επανάστασης", εξακολουθούν και παίζουν αυτόν το συγκεκριμένο ρόλο. Γι' αυτό άλλωστε είναι **εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός**».

ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ: ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η χρήση του φυσικού αερίου στην Ελλάδα είναι μια υπόθεση που ξεκίνησε να υλοποιείται από τα τέλη της δεκαετίας του '80. Από τότε μέχρι σήμερα, και **με μεγάλες Δημόσιες Επενδύσεις** κατασκευάστηκαν **πάνω από 1.000 χιλιόμετρα δικτύου υψηλής πίεσης**, πάνω από 5.000 χλμ μέσης πίεσης και ένα εκτεταμένο δίκτυο χαμηλής πίεσης. Επίσης, κατασκευάστηκε ο σταθμός υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) που καταλαμβάνει όλο το νησάκι της **Ρεβυθούσας Μεγάρων** (φωτο), αλλά κι ο διασυνδεδημένος αγωγός μεταφοράς από την **Τουρκία** στην Ελλάδα μήκους 295 χλμ. Αυτή, μεταξύ άλλων, είναι η «προϊκα» που δίνεται τώρα στις ιδιωτικοποιήσεις. Αυτή είναι η ιστορία των **ιδιωτικοποιήσεων γενικότερα: οι αστοί βάζουν το κράτος να επενδύσει όπου χρειάζονται μεγάλες υποδομές με μεγάλο χρόνο απόσβεσης και υψηλά ρίσκα**, και στη συνέχεια προχωρούν σε ιδιωτικοποιήσεις ώστε να εισχωρήσουν τα κεφάλαιά τους με σίγουρα και υψηλά κέρδη.

Σήμερα, το μεγαλύτερο μέρος του αερίου στην Ελλάδα κατευθύνεται σε θερμοηλεκτρικές μονάδες παραγωγής ρεύματος. Το παραγόμενο εκεί ρεύμα είναι ακριβότερο από ότι στους λιγνιτικούς και υδροηλεκτρικούς σταθμούς. Ωστόσο γνωστά «τζάκια» (όπως Μυτιληναίος, Λάτσης, Βαρδινογιάννης, Περιστερής κ.α.) επένδυσαν εκεί, καθώς το Δημόσιο τους εξασφάλισε **υψηλή και εγγυημένη απόδοση των κεφαλαίων τους, ακόμα και όταν τα εργοστάσια ΔΕΝ παράγουν** (μέσω του μηχανισμού της λεγόμενης «Διαθεσιμότητας Ισχύος»!)

Σε διεθνές επίπεδο τώρα, το Φυσ. Αέριο αποτελεί πεδίο σκληρότατης σύγκρουσης συμφερόντων. Δεν είναι μόνο τα όσα συμβαίνουν στην Ουκρανία. **Το**

από πού θα περάσουν οι αγωγοί μεταφοράς, το πού θα ανήκουν (πχ TAP και ITGI), το αν θα γίνουν οι πλωτές δεξαμενές αερίου σε Θάσο και Αλεξανδρούπολη, το αν θα συνδεθούν τα κοιτάσματα Ισραήλ και Κύπρου με την Ελλάδα, ή θα προωθηθεί κάποιο άλλο εναλλακτικό σχέδιο αποφασίζεται στα «τραπέζια» των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και επιβάλλεται ακόμα και με τα όπλα. Θυμόμαστε όλοι πώς επενέβησαν ΗΠΑ και Ε.Ε. ώστε να μην πουληθεί η ΔΕΠΑ στη Ρωσική Gazprom...

Κι ενώ τα ξένα και ντόπια μονοπώλια διαγκωνίζονται για το ποιος θα ελέγξει αγωγούς και κοιτάσματα, **εκεί που συμφωνούν μέχρι κεραίας είναι η πολιτική εις βάρος των εργαζομένων** (μέσω των εργασιακών σχέσεων) και των λαϊκών στρωμάτων (μέσω των τιμολογίων). Όπως και στην ηλεκτρική ενέργεια, η «απελευθέρωση της αγοράς του Αερίου» αποτελεί στρατηγικό και αδιαπραγμάτευτο στόχο της Ε.Ε. Όσοι πολιτικοί και συνδικαλιστικοί φορείς κάνουν τους «ανήξερους» απλά κοροϊδεύουν. Η εμπειρία από τις ιδιωτικοποιήσεις κλάδων που προηγήθηκαν είναι αμείλικτη (**Τράπεζες, Τηλεπικοινωνίες, Πετρέλαιο, ΔΕΗ**): παντού ανατιμήσεις για τους μικρούς καταναλωτές, παντού χτύπημα μισθών και εργασιακών σχέσεων... Κι ενώ αυτά τα γνωρίζουν, οι πλειοψηφίες στις ηγεσίες των συνδικάτων δείχνουν απρόθυμες να συντονιστούν στη ρότα των εργατικών συμφερόντων και τελικά να συγκρουστούν με την κυβέρνηση και την εργοδοσία. Το θέμα είναι μεγάλο και θα τραβήξει χρόνια. Για αυτό και θα επανέλθουμε με ειδικό αφιέρωμα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΔΙΚΤΥΩΝ

Η συνεχής αύξηση του ποσοστού των εργαζομένων που δουλεύουν για μεγάλες επιχειρήσεις, αλλά μέσω «εργολάβων», είναι συνολική τάση στη χώρα, αλλά και στον Κλάδο Ενέργειας ειδικότερα. Οι λόγοι είναι γνωστοί: **διάσπαση των εργαζομένων, εμπόδια συνδικαλιστικής οργάνωσης και άρα διεκδίκησης για μισθούς και δικαιώματα, εργασιακή τρομοκρατία** κλπ.

Στα δίκτυα της ΔΕΗ αυτή η «**εργολαβοποίηση**» είχε προχωρήσει εδώ και χρόνια. Όσοις βλέπουμε σήμερα να κάνουν έργα και να αποκαθιστούν βλάβες στους δρόμους ή πάνω στις κολώνες της ΔΕΗ, είναι προσωπικό εργολάβων. Οι σκληροί αυτοί εργαζόμενοι, βρίσκονται σε καθεστώς μόνης εργασιακής **ανασφάλειας**, με πολύ **χαμηλά μεροκάματα**, και **κατακράτηση δεδουλευμένων** που στις περισσότερες περιπτώσεις τραβάει μήνες! Τη νοσηρή αυτή κατάσταση την γνωρίζουν πολύ καλά και οι διοικούντες στη ΔΕΗ και οι υψηλά ιστάμενοι των υπουργείων Ενέργειας και Εργασίας.

Αλλά οι εργάτες δεν έχουν να περιμένουν «εξ ουρανού» βοήθεια. Μόνο μέσα από τους δικούς τους αγώνες μπορούν να εξασφαλίσουν τα αυτονόητα (πληρωμή δεδουλευμένων, μέτρα ασφαλείας κλπ). Με επίμονες προσπάθειες μέσα από το Κλαδικό Σωματείο μας, **προχωράει σταδιακά η συνδικαλιστική οργάνωση** στους «εργολάβους της ΔΕΗ». Όχι παντού με την ίδια επιτυχία, όχι παντού με την ίδια ταχύτητα. **Εκεί όμως που οι εργαζόμενοι ξεπέρασαν τους εκβιασμούς των εργοδοτών και συσπειρώθηκαν στο Σωματείο, εκεί είχαν και τα πρώτα αποτελέσματα.** Αντίθετα, εκεί που δεν οργανώνονται και δεν αντιδρούν, οι εργοδότες κρατάνε πίσω τα δεδουλευμένα ακόμα και πάνω από ένα χρόνο!!!

Τις μέρες αυτές βρίσκεται σε εξέλιξη νέος **διαγωνισμός του ΔΕΔΔΗΕ** (όπως λέγεται πλέον το κομμάτι εκείνο της τεμαχισμένης και ιδιωτικοποιημένης πρώην ΔΕΗ που αφορά στα δίκτυα). Οι πληροφορίες μας επιβεβαιώνουν ότι **μεγάλοι όμιλοι «μπαίνουν στο παιχνίδι»** των εργολαβιών και αργά ή γρήγορα θα εκτοπίσουν (ή θα θέσουν υπό τον έλεγχό τους με υπεργολαβίες) τους μικρότερους εργολάβους. Αυτό δημιουργεί ήδη ανησυχίες για το αν θα χαθούν τα δεδουλευμένα των εργατών σε περιπτώσεις «χρεοκοπίας» κάποιων εργολάβων.

Το δεύτερο στοιχείο που προκαλεί ανησυχία είναι ότι, όπως φαίνεται, οι τιμές των εργολαβιών θα πέσουν ραγδαία. **Από πού όμως θα βρεθούν τα περιθώρια «εκπτώσεων» όταν ήδη οι εργαζόμενοι παίρνουν μισθούς πείνας με καθυστέρηση μηνών; Προφανώς, με ακόμα μεγαλύτερη συμπίεση των αποδοχών των εργαζομένων, καθυστερήσεις στις πληρωμές τους, μη τήρηση των μέτρων ασφαλείας, απαξίωση των μέσων ασφαλείας και προστασίας κλπ.**

Για τους εργαζόμενους στις εργολαβίες των δικτύων δεν υπάρχει ούτε άλλος δρόμος, ούτε άλλος χρόνος. Στις νέες συνθήκες, μόνο με μαζικοποίηση του Συνδικάτου και ενότητα μεταξύ των εργοταξίων μπορούν να ελπίζουν στην πρόσπιση των δικαιωμάτων τους. Διαφορετικά, ο **οδοστρωτήρας της επιχειρηματικής κερδοφορίας** των τεχνικών εταιρειών και των ιδιωτικοποιημένων εταιρειών ηλεκτρικής ενέργειας, θα περάσει από πάνω τους.

ΜΕ ΝΕΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΑΝΑΚΟΨΟΥΝ ΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Κι ενώ τέτοια είναι η κατάσταση στους χώρους δουλειάς, κυβέρνηση-εργοδότες-τρόικα μεθοδεύουν μέχρι το τέλος του έτους την **τροποποίηση σε αντιδραστική κατεύθυνση του Νόμου που καθορίζει την λειτουργία των συνδικάτων(1264/82)**. Ήδη και με το σημερινό καθεστώς, τα δικαστήρια βγάζουν παράνομες και καταχρηστικές σχεδόν όλες τις απεργίες, ενώ όποια ομάδα εργαζομένων ξεφύγει και πάει να σηκώσει κεφάλι, η κυβέρνηση τη θέτει αμέσως σε καθεστώς **επιστράτευσης**.

Τώρα, με τις σχεδιαζόμενες αλλαγές (που ήδη έχουν γίνει πρωτοσέλιδα του αστικού τύπου για να «καλλιεργείται» η κοινή γνώμη) η κυβέρνηση ζητάει περιορισμούς σε μια σειρά συνδικαλιστικών ελευθεριών, αλλά κυρίως την **περιστολή του δικαιώματος της απεργίας**. Θέτει πχ την απαίτηση οι απεργίες να αποφασίζονται από τα πρωτοβάθμια σωματεία με την υπερψήφιση του **50+1% των εγγεγραμμένων εργαζομένων** και όχι απ' τις Διοικήσεις ή αυτούς που συμμετέχουν στις Γενικές Συνελεύσεις. Όλοι καταλαβαίνουμε ότι αυτό θα είναι πρακτικά αδύνατο για συνδικάτα που έχουν κάποια γεωγραφική διασπορά (όπως το δικό μας), ή που οι εργαζόμενοι δουλεύουν σε βάρδιες κλπ. Και σαν να μην έφτανε αυτό, πριν από κάθε απεργία, θα απαιτείται μεγαλύτερος χρόνος προειδοποίησης και υποχρεωτικά στάδια διαβούλευσης με τον εργοδότη, ενώ σχεδιάζεται να δοθεί στις επιχειρήσεις και το δικαίωμα της ανταπεργίας/**λοκ άουτ!**

Για να μην λέμε πολλά, κυβέρνηση-εργοδότες-τρόικα **θέλουν να πάρουν από τα χέρια των εργατών και το τελευταίο τους όπλο**, αυτό της απεργίας.

Από τη μία συκοφαντούν το συνδικαλιστικό κίνημα, φέρνοντας στη φόρα τα άπλυτα δίκων τους συνδικαλιστών που τόσα χρόνια χρησιμοποιούσαν και εξαγόραζαν... Από την άλλη, επειδή **ξέρουν από πού έχουν να φοβούνται**, βάζουν και νέα εμπόδια στη συνδικαλιστική οργάνωση και δράση. Γνωρίζουν ότι η κατάσταση της εργατικής τάξης δεν πρόκειται να βελτιωθεί τα αμέσως επόμενα χρόνια. **Ότι ακόμη και στο ενδεχόμενο αναιμικής ανάπτυξης της οικονομίας, αυτή δεν θα συνοδεύεται από αύξηση μισθών και δικαιωμάτων**, αλλά από αύξηση κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Παράλληλα, η μαζική ανεργία θα συνεχιστεί, ενώ σε ασφαλίστικο-υγεία-παιδεία προβλέπεται νέο μεγάλο τσεκούρι.

Όλα αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο, σε συνδυασμό και με τις διεθνείς εξελίξεις εν μέσω κρίσης, δημιουργεί αντικειμενικά φόβους ότι κάποτε το **«καζάνι θα σκάσει»**.

Ούτως ή άλλως η αστική τάξη της χώρας (και η κυβέρνηση που αυτή επιλέγει κάθε φορά) φροντίζει από την αρχή της κρίσης να είναι προετοιμασμένη για να αποφύγει ένα τέτοιο ενδεχόμενο: με χειραγώγηση Μέσων Ενημέρωσης και Διαδικτύου, με την «αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού» (ίδιες ιδέες με άλλη προβιά), με αύξηση της αστυνόμευσης και της καταστολής, όπου μπορεί με την εξαγορά, και φυσικά με υπόγεια (και κάποιες φορές ανοιχτή) στήριξη των φασιστικών οργανώσεων.

Η σημερινή κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι ακόμα «ελεγχόμενη». Ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός έχει το πάνω χέρι. Ως τότε όμως; Η απειθαρχία της εργατικής τάξης δεν είναι άπιστο όνειρο μιας άλλης ζωής, αλλά προϋποθέτει σήμερα την **ανασύσταση και ριζοσπαστικοποίηση του εργατικού κινήματος**. Οι αστοί υπολογίζουν και φοβούνται τόσο το ενδεχόμενο αυτό, ώστε να παίρνουν από τώρα νέα μέτρα για να πνίξουν τη συνδικαλιστική δράση.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΑΛΥΣΟΔΕΜΕΝΗ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ!

Αρκετοί από εμάς θα θυμούνται μέχρι και πριν λίγα χρόνια, καλοθρεμμένους καθηγητάδες, πολιτικούς κι άλλους διάπτοντες αστέρες της TV, να τριβελίζουν το μυαλό μας με θεωρίες περί παγκοσμιοποίησης και το λεγόμενο «τέλος της ιστορίας». Με ύφος 1000 καρδινάλιων «πούλαγαν» στο τηλεθεατή-εργαζόμενο τη φάση ανάπτυξης του καπιταλιστικού κύκλου ως κάτι το αδιατάραχτο & αιώνιο. Σήμερα αυτές οι φωνές έχουν καταπιεί τη γλώσσα τους. Οι ψευδοεπιστημονικές τους θεωρίες, ξέφτισαν με το που μπήκαμε στη φάση της καπιταλιστικής κρίσης. Σήμερα, τα όπλα δεν λένε να σωπάσουν σε Συρία, Ουκρανία, Ιράκ, Παλαιστίνη, Λιβύη, Νιγηρία, Σομαλία, Σουδάν, Κεντροαφρικανική Δημοκρατία ... και αύριο, που;

Φωτο: **Φασίστες**, που στηρίζουν και συμμετέχουν στη σημερινή Ουκρανική κυβέρνηση, πυρπολούν το μεγαλοπρεπές «**Μέγαρο των Συνδικάτων**» στην **Οδησό** (κληρονομιά, μιας άλλης, καλύτερης για τον εργάτη εποχής). 42 άνθρωποι **κάηκαν ζωντανόι**. Οι σημερινοί Ουκρανοί ηγέτες στηρίζονται -και δημόσια καθοδηγούνται- από ΗΠΑ και Ε.Ε., ερχόμενοι σε σύγκρουση με το παλιό «αφεντικό», τη Ρωσική αστική τάξη. **Λάφυρο είναι τα πλούσια κοιτάσματα οξισολιθικών υδρογονανθράκων και οι τεράστιοι αγωγοί φυσικού αερίου που εφοδιάζουν την Ευρώπη**. Εντωμεταξύ όμως, από την Σοβιετική εποχή μέχρι και σήμερα η καπιταλιστική Ουκρανία έχει χάσει το 15% του πληθυσμού της! Ούτε λίγο-ούτε πολύ, 8 εκατομμύρια ανώνυμα θύματα στο βωμό των «ιδιωτικών συμφερόντων».

Όσο η καπιταλιστική κρίση μειώνει το μέσο ποσοστό κέρδους στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές χώρες, τόσο πιο απροκάλυπτες γίνονται οι οικονομικές και πολεμικές συγκρούσεις σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Χειραγωγώντας την κοινή γνώμη, με αξιοποίηση διαδικτύου - ΜΜΕ, ανεβοκατεβάζοντας πολιτικούς αχυρανθρώπους, με μισθοφορικούς στρατούς και οπλικά συστήματα (σαν αυτά που έσπρωχναν μέχρι πριν λίγους μήνες οι ΗΠΑ στους «τζιχαντιστές» για να ανατρέψουν την Συριακή κυβέρνηση), οι μεγάλες δυνάμεις πιέζουν για αγορές και ποσοστά κέρδους. ΗΠΑ, Ευρωπαϊκή Ένωση, Κίνα, Ρωσία, Ιαπωνία σπρώχνουν τα πιόνια τους στην παγκόσμια σκακίερα με τίμημα τις ζωές πολλών χιλιάδων ανθρώπων.

Αν κοιτάξουμε καλά στο χάρτη, θα δούμε ότι 9 στις 10 περιπτώσεις, **δίπλα από εκεί που σκοτώνονται άμαχοι και μικρά παιδιά, υπάρχουν πλούσιες ενεργειακές πηγές, ή κρίσιμοι ενεργειακοί δρόμοι.** Το «δώρο της ενέργειας» έχει μετατραπεί σε κατάρα για τους λαούς. Ο καπιταλισμός βρίσκεται στο στάδιο του ιμπεριαλισμού, ακριβώς όπως και πριν τους δύο παγκοσμίους πολέμους του 20^{ου} αιώνα. Από τότε έχουν αλλάξει πολλά, όχι όμως και ο χαρακτήρας της εποχής. **Και ευτυχώς η Ιστορία δεν έχει ακόμα «τελειώσει».** Οι λαοί, αργά ή γρήγορα, θα μπουν στο προσκήνιο της ιστορίας, σαρώνοντας στο πέρασμά τους τα δεσμά της ιμπεριαλιστικής εποχής, μια για πάντα.

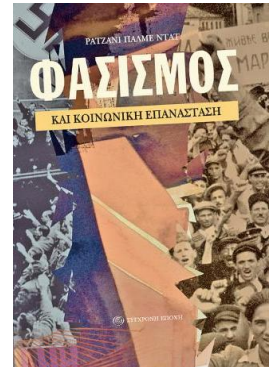
ΕΝΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

«Δεν υπάρχει καπιταλιστικό σύστημα. Οι εργοδότες κατάφεραν να ανέβουν στην κορυφή με την εργατικότητα και την ικανότητά τους. Λόγω αυτής της επιλογής, η οποία δείχνει ότι ανήκουν σε κάποιο ανώτερο είδος, έχουν το δικαίωμα να ηγούνται. Κάθε ηγέτης της βιομηχανίας θα απαγορεύει την οποιαδήποτε παρέμβαση ενός εργοστασιακού συμβουλίου εργαζομένων» (Αδόλφος Χίτλερ).

Σε όλες τις χώρες και όλες τις εποχές, οι φασιστικές δικτατορίες στράφηκαν με μίσος κατά των συνδικάτων και απαγόρεψαν με τη δύναμη των όπλων κάθε μορφή ταξικής διεκδίκησης και πάλης.

Το βιβλίο «**Φασισμός και Κοινωνική Επανάσταση**» του Ρ.Π. Ντατ, που πρόσφατα επανακυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Σύγχρονη Εποχή», γράφτηκε στα χρόνια της μεγάλης κρίσης του '30, όταν η αστική τάξη ωθούσε στη μια μετά την άλλη χώρα φασιστικά κόμματα στην εξουσία (Ιταλία, Γερμανία, Αυστρία, Ουγγαρία, Πολωνία, Ρουμανία, Ισπανία κ.α.).

Ανατριχιαστικά επίκαιρο στις μέρες μας, το βιβλίο παρέχει πληθώρα στοιχείων για **το χαρακτήρα του φασισμού ως όπλο της αστικής τάξης σε καιρό κρίσης.** Αναδεικνύει τον καταστροφικό ρόλο της σοσιαλδημοκρατίας και της λογικής του «μικρότερου κακού» που αυτή προωθεί στο εργατικό κίνημα. Και προβλέπει με μαθηματική ακρίβεια τον επερχόμενο μεγάλο πόλεμο ως μοναδική διέξοδο των κεφαλαιοκρατών για το ξεπέρασμα της οικονομικής κρίσης.

ΤΕΧΝΗ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ: ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΧΡΩΜΑ & ΣΙΔΕΡΟ

8^η Έκθεση Εικαστικών Τεχνών & Φωτογραφίας στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος

Η κίνηση καλλιτεχνών «Πέρασμα», εργατικά συνδικάτα και λαϊκές επιτροπές, οργανώνουν και φέτος την μοναδική αυτή εικαστική έκθεση που εξελίσσεται στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος και με μοναδικό τρόπο συνδέει την τέχνη με τη ζωή της εργατικής τάξης της χώρας.

Μαζί με την Έκθεση, που θα διαρκέσει 10-19 Οκτώβρη, θα διεξαχθούν συναυλίες, παραστάσεις, συζητήσεις και καλλιτεχνικά εργαστήρια.

Φέτος, για πρώτη φορά, το Κλαδικό Σωματείο Ενέργειας συμμετέχει και στηρίζει την Έκθεση.

ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΚΕΙ!